

Verwijzing

Dit is een afschrift van het in steno genotuleerde verslag van Bruno Gröning, gehouden op 22 september 1950 bij natuurgeneeskundige Eugen Enderlin in München.

Opnames van Bruno Grönings voordrachten, origineel gesproken, zijn verkrijgbaar op CD, en kunnen via het bijgaande internet adres besteld worden:

www.bruno-groening-stiftung.org

Toespraak van Bruno Gröning, München, 22. september 1950

“Jullie zijn allemaal grotendeels hierheen gekomen...”

Beste genezing zoekenden!

Jullie zijn allemaal grotendeels hierheen gekomen, om jullie ziekte kwijt te raken. Ieder heeft hiervoor zijn eigen idee, niemand weet, hoe dit gebeurt. Er zijn mensen, die denken, hier van mij iets te kunnen verlangen. De ene keer denkt de een en de ander, ja, we zijn nu hier, we hebben immers betaald, we zijn onderzocht¹, we weten dat we ziek zijn, en op grond daarvan, omdat we hebben betaald, moet het snel gaan de ziekte kwijt te raken. Dan wil ik op voorhand meteen afbuigen. Normaal spreek ik niet over geld, maar er zijn daadwerkelijk mensen, die denken het zich te kunnen permitteren en zeggen, waar ik betaald heb, daar heb ik het volste recht, het te verlangen. Opdat we ons meteen op voorhand juist begrijpen, wat jullie hier hebben betaald, is een honorarium van de arts en het is gerechtigd, dit honorarium te nemen. Als jullie normaal naar een arts zijn gegaan, dan hebben jullie niet alleen voor het onderzoek betaald, ik weet het bedrag niet, en dit interesseert me ook niet.

Al mijn doen en werken kunnen jullie nooit betalen. Ik maak jullie er op attent dat zoiets nog nooit op aarde is gebeurd, dat een mens zijn gezondheid kon kopen.

Ik wil jullie niet los praten van jullie artsen, wat mij betreft kunnen jullie er dagelijks zitten. Ik heb hier niets tegen, integendeel, ik zou blij zijn, als deze mensen eindelijk meer open zouden staan om mensen te kunnen helpen. Want wat men tot noch toe niet kon, daar rijk ik mijn hand en zeg: “Kom, helpen!” Maar niet, zoals het tot noch toe was zoals het de mensen over het algemeen in vlees en bloed is overgedragen, dat hij zichzelf zegt, als ik kan betalen, heb ik het gemakkelijker, ik ga naar de arts.

¹Opmerking van de Bruno Gröning Stichting: Van het einde van de zomer tot herfst 1950 evenals in de jaren 1952 en 1953 hield Bruno Gröning meerdere toespraken in de praktijk van de natuurgeneeskundige Eugen Enderlin in München. Enderlin hief entree van de bezoekers, met als reden uitgevoerd medisch onderzoek.

U ben lichter geworden, maar wel in de beurs. Mensen die veel geld bezitten, aan geld en bezittingen, zijn net zo rijk, soms nog rijker aan ziekten. Maar nog geen van hen is het gelukt, de gezondheid te kopen. Aan de andere kant zijn er armen, mensen, die noch geld, noch iets anders bezitten, maar die zijn meestal ook arm aan ziekten. Dat is het verschil. Dus het is niet doorslaggevend dat geld en hoe mooi en juist is dit, dat zich nog nooit een mens op deze aarde de gezondheid kopen kon. En daarom heeft ook geen mens het recht, wat jullie me ook zouden aanbieden, dat ik werkelijk met dit geld veel mensen zou kunnen helpen, ik zou het weigeren, zoals ik het altijd geweigerd heb. Er waren zelfs mensen, die zo brutaal waren, en zeiden, ik geef honderdduizend of wat weet ik, drie miljoen dollar of zelfs zes, ik wil die mens zien, die wonderen doet op deze aarde, want ik kan het me permitteren. Deze mensen heb ik alleen maar laten weten, dat ik me voor geld niet laat zien, want ik ben geen kunstwerk. Zoiets nooit zeggen, door te denken, als jullie geld hebben, kunnen jullie je alles veroorloven. Ik wil jullie niet beledigen.

Wanneer de een of ander onder jullie is, die geld en bezittingen heeft, ik ben blij, als jullie iets bezitten. Maar als mensen het wagen en denken, dat ze zich met geld alles kunnen veroorloven – alles kunnen kopen, wat door mensenhand is gemaakt, zullen ze nooit kunnen verkrijgen wat van Gods hand komt. De gezondheid kan men niet kopen. Dat is het, wat ik op voorhand afwijs! En diegene die denkt, dat hij een recht heeft, die vergist zich. Jullie worden allemaal genomen, zoals jullie komen, want ik vraag niet eens een persoon naar zijn religie, noch naar zijn natie. Hier zijn alle mensen gelijk. En als de een of ander misschien denkt, ja, ik zal hem zeggen, mij de hand te geven, of mijn zieke plekken aan te raken of dat ik al mijn ziekten opnoem – dat heb ik niet nodig, dat ik mij door een mens iets laat zeggen. Tot heden en ook verder, zolang ik op deze aarde leef, neem ik geen menselijke leer aan. Ik vervul ook nooit een wens van mensen, hoe hij deze ook uit. Wat ik hier te doen en te laten heb, weet ik beter en dat is altijd de juiste weg. Een mens heeft nooit het recht, om iets van mij te verlangen.

Opdat jullie mij hier goed begrijpen: Pakken we technische zaken, die door jullie als mens – sorry, ik wil niet zeggen, dat ik geen mens ben, zover ook -, wat door mensenhand is gemaakt, bijvoorbeeld de radio. Jullie kunnen met de ontvanger alleen dat ontvangen wat de zender uitzendt. Als er populaire cafémuziek draait, dan kunnen jullie geen marsmuziek horen, dat is onmogelijk. Als jullie van een bepaalde zender ontvangen, dan kunnen jullie alleen maar dat ontvangen, wat de zender uitzendt.

(Klein stenografisch hiaat)

De mens weet niet, hoe hij zich hierin moet gedragen. Maar juist daarom voel ik mij verplicht, de mensen te informeren. Ik geef heel eerlijk toe, het zou helemaal niet nodig zijn geweest, dat jullie in het algemeen hierheen zijn gekomen. Maar omdat jullie allemaal nog onwetend zijn, wil ik jullie mijn doen en werken hier uitleggen. De heer Enderlin heeft mij plaats en ruimte gegeven en doet veel moeite om mensen de juiste weg te wijzen, die ik niet alleen denk te gaan, maar die ik ga.

Een zieke denkt als ik een zielig gezicht trek, dan gaat het. Mensen die werkelijk medelijden opwekken, omdat ze dit hebben meegekregen in vlees en bloed, hebben ook niet meer de kracht, dit wil zeggen, ze zijn door hun geestelijk lijden belast. En hun omgeving, in plaats van hun te sterken, zwakt het hun nog meer af. Laat je niet gaan, want die zich laat gaan, vervalst!

Mijn doen en werken hier in dit huis dient slechts, om de mensen van hieruit te laten zien, wat er in feite gaande is. Jullie hebben veel gehoord, ook veel gelezen, goed en slecht, maar meer slecht dan goed. Hoe dit hier allemaal tot stand is gekomen, zou ik jullie kort kunnen uitleggen. Natuurlijk voel ik mij niet verplicht hierover rekenschap af te leggen, maar een kleine uitleg is altijd fijn. Niet dat ik propaganda voor me wil maken, nee. Maar om op dit punt te blijven, wordt hier zo gewerkt. Niet, dat ik veel mensen wil hebben, ik zou net zo goed de Nibelungenhalle kunnen nemen, dat zou ik liever hebben dan de weinigen hier, maar het is daar niet mogelijk, deze duizenden mensen goed te controleren.

De mens is zo onredelijk, omdat hij dit niet begrijpt. Hier op kleine schaal heb ik de gelegenheid dat elk mens, die hier bijna dagelijks komt, een nauwkeurig vooronderzoek krijgt, zodat men exact kan vaststellen wat er mis was en in hoeverre hij naderhand door mijn aanwezigheid weer gezond wordt of in hoeverre hij gezond geworden is. Ik bewijs hier bij deze weinigen zoveel, dat geen mens op deze aarde hier nog aan kan twijfelen. Kort gezegd, wat het genezen betreft, om een bestaansrecht als genezer te hebben, is het voldoende, als ik een enkele persoon per jaar genees. Maar hier is het zo, als ik de mensen de vrije loop zou laten, dat er dan niet honderden, maar duizenden per dag zouden komen, en niet alleen Duitsers, maar ook vanuit het buitenland, van ver en ver weg. Dit geeft aan, dat de ene mens zoals de andere, maakt niet uit bij welke natie hij hoort, net zo ziek is zoals alle mensen hier. De ziekte heeft zich uitgebreid over de hele aarde, over deze aarde, waarop wij leven.

Ik kan het immers begrijpen, dat mensen, hoe ze aan het werk waren en nog zijn, die duizenden jaren gewerkt hebben, dingen te onderzoeken, die tussen hemel en aarde zijn, dat het deze mensen niet is gelukt, iets dergelijks te onderzoeken. Uiteindelijk waren deze mensen gedwongen, zich op de kunstmatige weg te helpen en men

moest er toe overgaan apparaten en preparaten te maken, uiteraard via de kunstmatige weg. En dat alles, wat door mensenhand kunstmatig is gemaakt, bestaat ook natuurlijk, beter en lichter zoals zoveel. Als klein bewijsmiddel, dat dit werkelijk zo is, heb ik tot de dag van vandaag niet honderden, maar duizenden van bewijzen. Er is veel, dat niet verklaard kan worden, maar niets wat niet kan gebeuren. Hoe mooi is het toch een dergelijk groot apparaat te bezitten, dat in staat is, van mensen die op deze aarde leven, vast te kunnen stellen, aan welke ziekte ze onderhevig zijn. Ik benadruk, voorlopig bevinden we ons op de weg van de kwaal, mensen van hun ziekten te bevrijden. Want ik kan het me niet veroorloven met zieke mensen een weg te gaan, ik wil eerst dat ze gezond zijn, zodat ze deze weg, die ze moeten gaan, zo enigszins als mogelijk gezond mogen gaan en hoe verder ze gaan, dat ze dan helemaal gezond kunnen worden. Deze weg is geen dwaalspoor maar de goddelijke weg.

Hoe is het mogelijk, als mensen voor hun familie, naasten of bekende zieken vragen, maakt niet uit waar deze op deze aarde leeft, dat ik voor deze persoon, zonder dat men mij naam, noch adres, noch enig ander aanknopingspunt over de ziekte verteld, dat ik voor deze persoon, die ik als mens ook niet te zien krijg zoals jullie, een ziektebeeld kan bepalen en dat dit ziektebeeld, zoals ik het heb bepaald, altijd 100% klopt? En hoe is het helemaal mogelijk, dat ik deze persoon dan ook de Heilstroom kan sturen? Maar wie stuur ik de Heilstroom, wie kan ik op afstand genezen? Ik genees alleen dan, als zijn naaste omgeving in orde is. Hij zelf als zieke is wel zwak, maar wordt dermate sterk beïnvloed door zijn familie, dat zij steeds weer dat vernietigen, wat ik heb opgebouwd. En dat heeft geen doel, als een klein kind, dat erg onwetend is, alles stuk maakt, waarvan het niets begrijpt. Geef een kind een radio in de hand en zeg: Hier heb je wat om te spelen. En het speelt werkelijk zolang er mee met hamer, beitel etc., totdat het apparaat een apparaat is geweest.

Wat weet de mens, hoe hij zijn medemens kan beïnvloeden! De invloed, dit wil zeggen, de geestelijke invloed is dermate sterk, dat het daadwerkelijk zinloos is, ieder mens op afstand te genezen. Want zijn medemens is immers zo dom, of zeggen we, hij is al zo slecht geworden, het slechte is overgegaan in vlees en bloed, zodat hij niet meer weet, wat goed, wat slecht, wat fout, wat juist is, en alleen maar het slechte doet.

Ik wil het niet missen, jullie dit op jullie weg mee te geven, dat de mens hetgeen hij verlangt, nooit mag krijgen en nooit zal krijgen. De mens, de een en de ander, hoe hij gelooft en zegt: “Ik geloof aan God, ik ben een God gelovig mens, ik ga naar de kerk, ik bid, ik behoor tot deze of gene religieuze gemeenschap.” En als hij ziek geworden is, dan bidt hij tot God, hij bidt niet alleen, maar hij verlangt. Wie van de mensen heeft het recht, van God iets te verlangen? Maar de mens...[Tekst onleesbaar]

Hier is het precies zo, en ik ben net zo eigenzinnig, omdat mensen hier zeggen: “Ja, kom, je kunt mooi praten, bewijs maar iets.” Maar ik heb het omgekeerd gedaan, al toen ik jong was, doordat ik niet sprak, maar veel werkte. Ik heb gesproken door daden en het zou ook goed zijn geweest, als de mens door daden had gesproken en niet omgekeerd. Door daden, door zijn medemensen te bewijzen, dat hij een goed, een behulpzaam mens is. Vandaag de dag is de mens zo slecht geworden, dat hij dat met eigen ogen kan zien, als hier en daar een arme, zieke mens ligt. “Wat stoort mij de zieke!” En niet alleen, dat men deze zieke kan helpen, en wil helpen, dat men van deze zieke ook nog eist, door te zeggen: “Kom, je hebt het, je kunt betalen.”

Er zijn ook mensen, die er niet om vragen, als de zieke zijn laatste hemd weg geeft. Ik zou jullie hierover zoveel kunnen vertellen, wat ik in mijn leven ben tegengekomen. Maar omdat de mens dat niet meer merkt, daarom zeg ik, in woorden is hij tot bepaalde hoogte Christ gebleven, Christ heb ik gezegd, omdat de mens steeds weer beweerd, in God te geloven, maar alleen in woorden, heel weinig in daden. Ik garandeer, ik was onder mensen, duizenden in aantal, ik had een arm mensenkind voor me, en van deze duizenden had slechts een mededogen, om deze mens te helpen.

Kort gezegd, wij mogen nooit vergeten, dat het ons mensen niet vreemd is, zo waar het is, dat er een God is, maar ook een satan. En deze duivel heeft zijn extra opdracht en laat niets achterwege, omdat hij slecht is en wraak wil, aan dat, wat God denkt goed te doen, en ook goed doet aan die mensen, voor zover ze het waard zijn, voor zover ze aan hem geloven en de verbinding tot hem overeind houden. De verbinding kan alleen maar overeind worden gehouden door daden. Alleen daden laten spreken, niet lege woorden! En zo werkt de duivel al generatie na generatie en vreet aan de mensen. Jullie kunnen van de duivel niet verlangen, dat hij goed doet. Want daarom is hij immers de duivel zelf!

Het is ook juist, hoe de kerk dit heeft opgevat en niets heeft nagelaten, alleen jullie zijn hier allemaal te licht aan voorbij gegaan. Niemand heeft hierover nagedacht. Als een kindje wordt geboren, dan zegt men, het moet worden gedoopt, om de erfzonde te verliezen. Ja, dat is juist, het is het kindje in vlees en bloed meegegeven, dat het al slecht is. Als jullie van een stuk vlees, dat slecht is, iets afsnijden, dan kunnen jullie niet verwachten, dat het afgesneden stuk goed kan zijn. Het is precies zo slecht als het grote, waarvan jullie het [Tekst onleesbaar], kleine verwijderd hebben. En het is hier niet anders, dat de mens het kindje dat hij op de wereld zet, ook erfelijk heeft belast, en wel met dit duivelse, dat de mens zo in de loop der jaren heeft aangenomen. Hij zegt immers: “Iedereen moet maar voor zichzelf zorgen”, en hoe groter de nood, hoe groter de ellende, en hoe slechter wordt de mens. Houdt afstand van deze duivelse mens, dan zullen jullie ook goed leven en hebben jullie rust en vrede.

Maar om dit kindje de erfzonde af te nemen, wordt het gedoopt. Ik zeg, de erfzonde is de kleine duivel, die het kind mee brengt. Het slechte is altijd het duivelse! En als dit kindje opgroeit en de moeder of de vader of een ander familielid slecht zijn, dan is het vanzelfsprekend, dat dit kind niet beter, maar ook slecht moet worden. Ik wil jullie alleen maar een kort voorbeeld geven. Jullie hebben een kist met aardappelen en bij deze aardappelen leggen jullie een rotte aardappel, die slecht is. Ook hier laat de duivel niets na en laat het goddelijke, dat God ons heeft geschonken voor onze voeding, slecht worden. Als deze rottende aardappel tussen de anderen ligt, dan is het vanzelfsprekend, dat deze na verloop van tijd helemaal verrot. Maar voordat deze helemaal tot rotting overgaat, dan steekt deze reeds de omliggende aardappelen aan. En dit gaat steeds verder, zodat, als jullie niet het werk en de moeite nemen, deze slechte eruit te zoeken en weg te gooien, [tekst onleesbaar] alle aardappelen zullen rotten.

De mensen zelf te zuiveren, daar heeft nog niemand echt aan gedacht. Men laat hem maar lopen, hij loopt zich vanzelf vast!

Dus groeit bij dit kindje de duivel mee, hij wordt misschien nog groter dan bij een van de slechter familieleden. Nu komt de verdere omgang, het kindje wordt groter en met hem groeit dit duiveltje. Het wordt een duivel en deze duivel keert zich graag naar de slechten, daar voelt hij zich op zijn gemak. “Ik moet dit doen, moet al het mogelijke doen, dat vind ik fijn, jazeker!” Hij kan niet anders, omdat hij immers de duivel in zijn lijf heeft. In plaats van beter – slechter! Deze duivel, dat is het voorwerk, dat is de voorloper, om voor de levende satan plaats te maken. Men zegt achteraf ook reeds: “Dat is een duivelskind, deze persoon.” Ja, het is werkelijk een braadstuk voor satan. De duivel heeft al mooi voorgewerkt, dat is de tweede fase en heeft voor satan plaats gemaakt, zodat hij zich in dit mensenlichaam kan verstoppen. En het is vanzelfsprekend, dat men van deze duivelsmens niets goeds te verwachten heeft. Mij hoeft niemand te vertellen, dat er mensen zijn, die alleen maar slecht doen, die altijd slecht moeten doen.

Er zijn heimelijke, ook onheimelijke. De heimelijke, die zijn verstoppt en de onheimelijk, die laten zich steeds weer pakken, en dit merkt men dan pas, als de autoriteiten, die immers met politie is uitgerust, dermate veel werk heeft en deze mensen, die alleen maar slecht doen, voortdurend in de gevangenis moet stoppen. Maar zijn ze buiten, doen ze weer hetzelfde en zelfs nog in ergere mate. Zelf heb ik zulke mensen reeds leren kennen. Zij kunnen er niks aan doen. Men hoeft maar terug te gaan en te onderzoeken wie de familieleden zijn, ook speelt de naaste omgeving een grote rol. Maar het gebeurt ook dat in een familie daadwerkelijk een kind, een mens onder hen is die slecht is, net zoals ik het zeg, in een kist met aardappelen is ook een slechte. Als men deze niet meteen verwijderd, dan dreigt gevaar, gevaar voor de familie, voor de naastgelegen aardappelen. Alle mensen, die

zoiets slechts doen, ik zeg altijd, die zijn ziek, niet gezond. Hiermee bedoel ik te zeggen, zij zijn slecht, zij zijn niet goed. Zij zouden genezen moeten worden, zoals ook ik niets heb nagelaten, deze mensen te genezen, dit wil zeggen, in zoverre te genezen en hun eens iets te zeggen, of het niet beter zou zijn, dat ze de goede, de verstandige weg zouden inslaan en dermate slechts en de zonde achterwege te laten. Maar de meeste mensen laten zich niet waarschuwen, ze hebben er plezier in, als ze maanden of jaren in de gevangenis of tuchthuis kunnen blijven. Ze zijn eraan gewend. In plaats van beter nog slechter.

Voor deze mensen moet men voorzichtig zijn! Hoe mooi zou het toch zijn, als jullie de deur en de poort open konden laten, dat de ene mens de andere niet berooft, in tegendeel, dat hij zijn medemens ondersteunt en niet uitbuit. Maar omdat het zo is, zoals ik al zei, heeft de duivel daadwerkelijk plaats gevonden in veel menselijke lichamen en deze laten niets achterwege, het goede te vernietigen. Ze weten het helemaal niet, voor het grootste gedeelte weten ze het helemaal niet, dat ze de duivel helemaal vervallen zijn. Er zijn mensen, die kunnen hun mond niet houden. Eens zien ze zwart op alle gebieden, ten tweede kunnen ze niet zien, dat een mens iets goeds doet. De mensen zouden er beter niet naar de kerk gaan, want dat is een grote zonde, ga naar de kerk en in plaats van aandachtig te bidden en ernaar te leven, nee, dan roddelt hij over andere mensen. Hij ziet al het slechte. Maar net uit de kerk, ik ken er velen, en ze krijgen al de opdracht om te stelen, of ze hebben zelfs al de drang om te stelen. Ze kunnen het gewoonweg niet meer laten.

Dat zijn geen mensen, die God gelovig zijn, die met God verbinding kunnen hebben, die zelfs helemaal geen hoop meer hebben, dat ze door God worden geholpen. Zij hebben de verbinding verloren! Dan kunnen jullie zoveel voorbeelden noemen wat jullie willen. Ik zie hier de kroonluchter voor me. [Tekst onleesbaar] Om leven in deze gloeilamp tot stand te brengen, moet er stroom doorheen worden geleid. Deze stroom wordt kunstmatig opgewekt, maar komt van een centrale. Als de verbinding van de centrale naar de gloeilamp er is, dan vervult de lamp het doel. En als de verbinding is afgesneden, dat ergens een slechte hand aan de slag gaat en de verbinding naar de centrale heeft afgesneden, dan kunnen jullie een ding niet verwachten, dat de gloeilamp kan branden. En dit kan een vuile hand veroorzaken! Maar om dat in te zien, is er nog veel, veel meer. Pak een radio, die in orde is, en een ondeugende hand, van een slecht mensenlichaam, die zo is ingesteld, alleen maar het slechte te doen, het komt zo ver, dat hij dit ontvangst toestel vernietigt, de verbinding naar de radio wordt verbroken. Vervolgens kunnen jullie ook niet ontvangen. Zoals ook hier, als onruststokers aan het werk zijn, zou het helemaal zinloos zijn, jullie zo'n toestel te geven. De mens moet al het slechte van zich af gooien, van zich jagen, niets onbeproefd laten om een goed mens te zijn. En iedereen die slecht is en durft een hand naar u te heffen, dat hij deze afwerpt en zegt: “Hier heb jij niks te zoeken, dit lichaam is van mij, ik leef hiermee.”

Dus de verbinding los snijden is gemakkelijk. Zoals dat hier in deze twee voorbeelden is geschetst, zal het nu voor jullie begrijpelijk zijn, dat de mens ook de directe verbinding tot God heeft verloren. Als zo een toestel of zo een licht leiding is afgesloten van de centrale, dan kan deze pas weer door een vakman worden gerepareerd. Maar deze vakman moet nu opletten, dat er geen vuile hand meer invloed heeft om dit weer te onderbreken, anders zijn de lampen weer dood en vervullen niet hun doel. Vergelijk de lampen met de mensen, dan is het duidelijk. Of vergelijk de radio men een mens. De mens ontvangt hier de Heilstroom zoals de radio de radiogolf. En deze kleine vakman, die de verbinding weer kan herstellen tot God, wil ik niet alleen zijn, maar ik wil heel eerlijk zijn, die ben ik! Alle mensen wil ik dat weer mee op hun weg geven, wat ze zijn verloren, voor zover ze bereid zijn, deze weg weer te gaan, de weg waarop jullie vroeger al waren, alleen hebben jullie je door deze duivelse mens laten omlaag trekken, die zeiden: “Kom, hier is het mooier, hier is het beter.” En zo kwamen jullie later op een dwaalspoor.

De mens is nu eenmaal zo te verleiden, omdat hij van schoonheid houdt, niet van het natuurlijke. Hij houdt van het mooie, het uiterlijke, hij laat zich gemakkelijk verleiden. En hier is het de mens in vlees en bloed overgegaan, doordat hij zegt: “Als ik maar geld heb, dan heb ik alles.” De mens is daadwerkelijk tegenwoordig voor het grootste gedeelte zo ingesteld, dat hij voor geld alles doet. Dus is de mens omkoopbaar. Ik hoef hem maar geld te bieden, dan heb ik alles. Dit wil zeggen, ik zou het niet doen. Ten eerste bezit ik dit niet, en ten tweede zou ik geen mens kopen. Hun kopen voor geld. Voor goede daden de mensen weer werven, dat wil zeggen, hem de weg wijzen, waar iets goeds, iets natuurlijks is. Het kunstmatige houdt immers niet lang. Ook hier merkt u het verschil, het kunstmatige en het natuurlijke. *[Tekst onleesbaar]* met het natuurlijke. Het kunstmatige vergaat, het natuurlijke nooit! Zover de mens in het duivelse is overgegaan, heeft hij niets nagelaten, ook het natuurlijke, het goddelijke te vernietigen. Daartoe is de mens goed op weg. Hij is zover gegaan met zijn kunst, met zijn kennis en vaardigheden, dat hij werkelijk in staat zou zijn, al het natuurlijke te vernietigen. Alle levende wezens op deze aarde, de mensen, de dieren en het plantenrijk, kunnen allemaal worden vernietigd. Waarmee? Een woordje: “Atoom”! Dat is de kunst van het einde! De mens heeft het zover gebracht, dat hij niet meer anders kan. De duivel heeft zijn werk volbracht! Maar hoe de mens zover is gegaan, toch is er nog iets goeds, dat merkbaar wordt. En dat is een mens, die ondanks dit grote gevaar, uitgegaan van de menselijke kant, de mens waarschuwt, hem terugroept van de ellende, dat hem bedreigt. De mens is zo ver, hij staat voor de afgrond. En ik roep de mensen terug, terug op de weg, waar hij eens was.

Satan heeft destijds, toen hij begon, dit wroeten en opjagen aan te gaan, de mensen te verleiden, de mensen op een dwaalspoor te brengen, de brug opgeblazen, die naar de goddelijke weg voerde.

Dus daarom is het voor de mensen niet meer mogelijk, op deze ware goddelijke weg te komen. Hij stond voor deze [Tekst onleesbaar] brug, die was opgeblazen en probeert nu daarover op de goddelijke weg te komen. De brug was er niet meer. Het was alleen maar een kunstmatige houvast. En nu kan ik jullie heel kort zeggen, dat de brug weer hersteld is. Men heeft in de hele wereld aandacht voor een mens die wonderen verricht. In eerste instantie noemde men hem de wonderdokter. Deze persoon kan iets, dat hij al vaak heeft bewezen. Er naar toe! Zo, en hoe stelt zich de mens dit werkelijk voor? Hij dacht, hij zou daadwerkelijk voor een arts staan, die hem weer repareert. Nee, zo ziet het niet uit. Dit idee was onjuist. Ik wil immers niets anders, dan met deze goddelijke kracht de mensen dat teruggeven, wat hij verloren heeft. Ik wil de mensen weer daar heen brengen, waar hij zich ooit bevond, en dat is de goddelijke weg. Hier zegt men: “Bederf of leef!” Wie leven wil en wie weet, dat God bestaat, wie nog een kleine vonk in zich heeft, die weet deze weg ook weer te gaan. En wie deze weg gaat, die gaat de juiste weg, die gaat de weg van de vrede!

Ik zou jullie hier zoveel praktische voorbeelden kunnen geven, dat niemand meer zou kunnen zeggen, dat is toch niet waar: “Je kunt misschien goed praten, de een gelooft het, maar ik geloof het niet.” Ik wil geen mens dwingen, dat te geloven, wat ik heb gezegd. Jullie kunnen het geloven, maar jullie hoeven het niet te geloven. Jullie hoeven naar mijn toespraak niet te luisteren. Jullie staan ervoor, een kleine duw en dan zijn jullie geweest. Of jullie komen terug en gaan op de zekere, op de goede, op de goddelijke weg. Niet zoals jullie zich voorstellen: “Ja, ik ben er geweest, wat wil die kleine kerel eigenlijk, hij heeft mij helemaal niet genezen. “Nee, dat doet er niet toe. Als van dit kleine hoopje mensen er maar een wordt genezen, dan is er al iets groots gebeurd. Ik wil hier geen maatstaf aanleggen. Ik wil hier geen mens kwetsen, in tegendeel, ik wil ieder mens de hand reiken. Ook hierin ben ik een voorbeeld, doordat ik zelfs mijn grootste aartsvijand de hand reik, als hij bereid is, de goddelijke weg te gaan. Ik zelf vergeef hem als mens, of en in hoeverre God hem vergeeft, daarover en daarentegen kan ik niet spreken. Als mens kan ik hem vergeven.

Het is precies zo, alsof ik wil zeggen, het wordt aan de mensen zelf overgelaten. Neem een klein kind, dat voor een hete oven staat, en de moeder of vader zegt: “Ga er niet aan, je verbrandt de vingers!” En het kind luistert niet en gaat er toch heen. Wie niet horen wil, die moet voelen! Jullie weten het, alleen heeft niemand aan zichzelf gedacht. Hij heeft alleen maar iets meegekregen van mensen, hij zal niet, dit wil zeggen, hij werd niet meer door God geleid, maar alleen nog door mensen en heeft menselijke opdrachten uitgevoerd. Waarom? Ik doe het niet! Met mij kunnen ze doen wat ze willen, ik volg geen menselijk bevel. Ik doe dit en ik denk dit voor de hele mensheid te kunnen verantwoorden, dat mijn doen en werk goed is.

Ik wens niet, dat mensen een recht hebben, mij iets dergelijks te verbieden. Het is mij, net als jullie allemaal, bekend dat als een mens iets verkeerd doet, dat hij straf krijgt. Als mens gezien, is hij in goede handen. Maar verder, krijgt hij zijn straf, als hij iets slechts doet. Hier bij mij heeft men niets nagelaten, ondanks al het goede, dat ik tot nu toe voor mensen deed, niet dat ik mij wil loven, - ondanks al het goede, heeft men niets nagelaten, mij ten val te brengen. En deze personen, die dit hebben geprobeerd, nog steeds proberen en zullen proberen, ik zeg het vandaag nog steeds, dat zijn de slechten, de duivelse mensen, die dergelijks nooit zullen dulden. Eerlijk gezegd, ik weet [Tekst onleesbaar] niet meer, waarvoor iemand, door een mens bestraft kan worden. Hier doet hij slechte dingen. Wie slechte dingen doet, wordt bestraft, wie goede dingen doet – eveneens! Dus nemen we de doorsnee mens, wanneer men zegt: “Dat en dat heb je te doen!” Nee, jullie moeten zelf beslissen, welke weg jullie gaan willen. Gaan jullie de slechte weg, dan hebben jullie niets goeds te verwachten. Gaan jullie de goede weg, de goddelijke weg, dan hebben jullie iets te verwachten, dat jullie weer mens worden en niet zoals de mens was, omdat hij misleid werd.

Welk mens heeft nog het menselijk instinct in zich? De meeste mensen laten zich nog door mensen leiden, zij kunnen hun oorspronkelijke instinct niet meer volgen. Het dier staat vandaag de dag boven de mensen. Waarom? Omdat hij zijn dierlijke instinct heeft behouden. Er zijn ook dieren, zoals huisdieren, die inderdaad door mensen verwend zijn, zij worden ook langzaam mens en voeren uit, wat de mens van hen verlangd. Een dier moet een dier blijven! Een dier zal nooit risico lopen, als hij niet door zijn baasje wordt tegengehouden. Als een hond alleen de straat over steekt, zal hij nooit onder een voertuig komen, als zijn baasje hem laat lopen. Maar wordt hij teruggeroepen, dan wordt hij verward, en wordt overreden, hetgeen nooit gebeurd zou zijn, als zijn baas hem niet geroepen had. De mens kan van een dier nog leren! Als er gevaar dreigt, zeggen wij een rat, zo schadelijk ze aan de ene kant ook is, zo nuttig is ze aan de andere kant. Als een schip onder gaat, 24 uur voor het zinken verlaten de ratten het schip, ze stappen uit, zegt de zeeman. Dat is een signaal voor de mensen, de rat is niet meer te houden, ze stap uit. Andere dieren, die zich vrij kunnen bewegen, als er ergens op een werelddeel een aardbeving dreigt, dan verlaten deze dieren dit deel van de wereld, ook zij vluchten 24 uur van tevoren. De mens bemerkt niets, hij blijft daar en gaat daarbij te gronde.

Even zo, wanneer ik naar mensen zou luisteren! Er komen steeds weer mensen, die niets nalaten en zeggen: “Mijnheer Gröning, dat moet u zo doen, dat moet u anders doen.” Als ik naar dit alles zou luisteren en als ik dit allemaal zou opvolgen, dan zou ik helemaal niets meer kunnen. Ik handel juist, als ik mij door een mens niet laat beïnvloeden, dat ik die weg ga, die ik denk te moeten gaan. Want om mij door een mens te laten leiden, zou verkeerd zijn. Ik laat me wel leiden, leiden door de goddelijk kracht.

En hiermee heb ik jullie zoveel gezegd, dat jullie weten, waarom ik hier op deze aarde ben en waartoe mijn doen en werken dient. Als kleine jongen was ik verwonderd, door te zeggen: “Hij heeft die en die functie, en waarom zijn ze niet in staat het ware goddelijke geloof te vinden?” Nee, hij die God een functie heeft gegeven, die heeft hij ook hersenen gegeven! Wie zich echter een functie genomen heeft, die heeft God het verstand genomen! Dus als mensen niets nalaten om zich her en der binnen te sluipen, om een goed betaalde functie te krijgen, precies zoals mensen, die zich aan mijn zijde dringen, om middels mijn doen en werken meer geld te verdienen.

Ik was nog nooit verwaand, maar de mensen die aan mijn zijde waren, waren alleen maar arrogant. Zij dachten al, dat ze God zelf waren. De mens heeft geld nodig, anders zou hij goederen moeten ruilen, zoals het vroeger ging, toen er nog geen geld was, en dat kan hij niet. Daarom is het al goed, dat geld bestaat. Maar dat het de mens zo aantrekt en verleidt, dat is niet goed. En ik ben trots, dat ik me niet heb laten verleiden, ik laat me niet verleiden en jullie kunnen me ook niet voor goud krijgen en voor geld kunnen jullie ook van mij niets hebben. Als jullie naar mij toe komen, met open harten, en jullie mogen niet liegen tegen me. Als jullie dat wel doen, dan houd ik de handen van jullie af en zeg, hij moet eerst een goed mens worden. Als ik iemand een vraag stel en hij beantwoordt deze met leugens, dan zeg ik: “Je kunt niet anders, maar wachten af.” Dan gebruik ik de goddelijk kracht, daarmee ben ik in staat iedereen precies in het hart te kijken, of zijn doen en werken vals is of echt. Maar niet zoals een inspecteur het waagde om naar mij toe te komen en te zeggen: “Help me toch met uw helderziende kracht!” Ik zei: “Dit is niet juist, ik wil immers de mensen niet in de gevangenis brengen.” Deze mensen zijn ziek, zij moeten genezen worden en ik zal niets nalaten de mensen van dit duivelse, dit satanische te weerhouden. Vandaag de dag zijn er 10 procent goede mensen en 90 procent slechte. Maar ik wil dit getal omdraaien. Ik wil 90 procent goede mensen en maar 10 procent slechte. En deze slechteriken kunnen ook nog opgevoed worden, zodat die 90% goede mensen ook weten, dat er iets slechts bestaat.

Ook zullen ze aan het natuurlijke zien, dat er goed en slecht is. Ik neem een voorbeeld: Neem de paddenstoelen. Er zijn meer giftige paddenstoelen dan eetbare paddenstoelen. Dit wil hier zeggen, mens, ben waakzaam! Als je de slechte aantrekkelijke grijpt – vliegenzwam – en daarentegen het eetbare eekhoorntjesbrood. En de mens neemt de vliegenzwam, die mooier uit ziet, terwijl eekhoorntjesbrood gewoon bruin is. Maar deze kunnen jullie eten! Net zoals de mens te verleiden is, als hij zegt: “Die heeft een mooi kostuum aan, dit is een fatsoenlijk mens.” Maar vraag maar niet, waarvandaan hij dit heeft, het is niet altijd echt! En nemen wij bijvoorbeeld een vrouw, ik wil de vrouwenwereld niet beledigen, maar hoe verleidelijk deze is. De vrouwen hebben dit al in vlees en bloed meegekregen, ze doen er veel voor, om attractief te zijn. En hoe meer de vrouw verleidt, hoe meer ze komen.

En wat wordt de vrouw? Zij wordt dat wat ze wil, wordt ook dat, wat ze wilde. Ik denk niet dat ik jullie nog meer voorbeelden hoef te geven.

Ik ben blij, dat alle mensen zo schoon, zo goed gekleed gaan. En als ook een vrouw eens een beetje een handje helpt, iets doet men al. Maar daarom mag het niet in verleiding ontaarden! Als de vrouw dat voor haar man of voor haar vriend doet, is het niet zo erg, maar het is wel erg als zij losbandig is, als ze zegt, hiermee lok ik al zo veel, dat ik daarvoor mijn *[tekst onleesbaar]* verder goed leven heb.

Ik heb de mensen laten weten, dat ik mijn leven schenk aan de mensen van deze aarde, dat ik hen volledig ter beschikking sta en dat ik niets zal nalaten, voor de mensen te zorgen. Niet, dat ik hem iets van mij persoonlijk kan geven, nee, ik leid hem op een weg, waar hij zijn verdere leven en zijn goede leven, en het natuurlijke, het goddelijke leven vindt. Het is ook verkeerd, als mensen zeggen, hoe dom ik toch enerzijds ben, omdat ik zeg, ik wil immers geen volgelingen hebben. Onder volgelingen kun je veel verstaan. Ik wil niet door mensen omringd worden, ik wil vrij zijn. Ik wil hem alleen maar de weg wijzen, de weg, die hij te gaan heeft, wanneer hij bereid is, een goed leven te leiden. Ik wil alleen maar een wegwijzer zijn, ik wijs hem de weg. En daarom ben ik hier op deze aarde. Er zullen enkelen onder jullie zijn, die zullen denken, hij verbeeldt zich nogal wat, die kleine kerel. Oh, nee, wat ik doe, en dat wat ik zeg, kan ik altijd verantwoorden.

Volgelingen, ja er zijn ook andere volgelingen, die daadwerkelijk zo moeilijk weg gaan, waar de duivel zijn hand gebruikt, daar hebben jullie werkelijk volgers, waar de wielen niet van draaien. Maar daar ga ik niet heen, hij moet zijn volgers maar in orde brengen, ik laat hem zien, hoe het beter gaat. Er zijn zoveel mensen, die bij deze aanhang kunnen helpen. Als ik mij hiermee zou belasten! Er waren mensen, die durfden te zeggen: “Die Gröning moet uit het huis komen, hij moet ons helpen, hij heeft de goddelijke kracht, die mag niet binnen blijven.” Ook zijn er mensen, die iemand niet van het lijf af gaan en zeggen: “Ik ga niet eerder, tot ik gezond geworden ben.” Dat bestaat ook. Ik zou wel uitkijken, net zoals u, om onrijp fruit te eten. Als jullie onrijp fruit eten, bestaat het gevaar, dat jullie ziek worden. Ik laat het altijd rijpen en eet het alleen maar als het rijp is. En als jullie je gezondheid willen houden, dan moeten jullie het alleen maar rijp eten, laat je de tijd, totdat het rijp is.

Precies zo zou ik ook hier kunnen zeggen: “Ja, als ik dit menselijk bevel opvolg, als hij zegt, je moet helpen, dan pleeg ik ook een grote zonde, want de mens heeft nog lang niet de rijpheid, hij doet er uit zichzelf niets voor, hij gooit het slechte niet van zich af.” Dan zou ik ook slecht moeten worden, net zoals ik ziek zou worden van onrijp fruit. Dat mag en zal ik niet doen! En daarom zeg ik met een zuiver geweten: Als de een of ander het goede, het goddelijke nog niet kan nakomen, waar ik de verbinding hersteld heb, dan kan ik hem ook niet helpen.

Vandaag heb ik drie mensenkinderen in mijn kamer gehad, die helemaal niet wisten, wat hun gebeurde. Zij wisten, waarnaar zij gekomen waren, zij wisten, wat zij wilden, maar dat ging snel. Er is hun zoveel goeds, dit wil zeggen deze goede goddelijke stroom – de Heilstroom – door het lichaam gegaan. Zij waren zover, dat ik kon zeggen, voor de helft genezen. Verder heb ik hen mee op weg gegeven, door te zeggen: “Jullie kunnen vol vertrouwen naar huis rijden, thuis ontvangen jullie de stroom verder. Hoe jullie heten, waar jullie wonen, maakt mij niet uit. Jullie hoeven je maar in te stellen, dan ontvangen jullie deze Heilstroom, net zoals jullie anders de radio aanzetten, of zomaar een motor, die dan loopt. En zoals hier de radio kunnen jullie ook de Heilstroom ontvangen, deze Heilstroom is te vergelijken, met de radio, zender en ontvanger. Het zal jullie allemaal niet onbekend zijn, dat men met deze radio ook zenden kan, maar nu komt het erop aan, of jullie iets goeds of iets slechts zenden. Jullie kunnen middels jullie apparaat een storing tevoorschijn toveren, waarmee jullie tevens je buurman kunnen storen.

Deze stoorzender is ook onder de mensen, waar een persoon de andere mensen kan storen, ook hier bij de ontvangst, bij de gemeenschapsontvangst van de Heilstroom, dit hier is een gemeenschapsontvangst, de individuele ontvangst kunnen jullie thuis hebben.

De vorige vergelijkingen, zoals ik ze jullie heb gegeven, als jullie dit allemaal onthouden en van hieruit overgaan naar andere vergelijkingen uit het daadwerkelijke praktische leven, dan hebben jullie alles en dan kunnen jullie zelf bepalen welke weg jullie zullen gaan.

Welk nut heb ik van een korf vol fruit, als deze al rottend of zelfs rot is. Wat voor nut heeft het eigenlijk, als men van een goddelijk geloof spreekt, die de kerken vult en de mensen zijn nog slecht. Wat voor nut heeft het trouwens, als een mens alleen maar kwaad, alleen maar slechte dingen in zijn hoofdje heeft? Want van daaruit, daar is de centrale, van daaruit heeft het een uitwerking op het hele lichaam. De vuiligheid gaat van daaruit verder, als hij dat vasthoudt, als hij zijn hoofdje totaal belast met slechte dingen. Als jullie je zelf met veel slechte dingen geestelijk hebben belast en deze belasting niet willen vrij geven, dan zullen jullie nooit in staat zijn, het goede, het goddelijke te ontvangen. Maak je vrij! Overleg, wat jullie eigenlijk willen. Overleg, waarnaar jullie hierheen zijn gekomen.

Dit, wat ik jullie heb gezegd, hebben jullie niet verwacht! Het grootste gedeelte heeft verwacht, meteen gezond te worden. Dat is een verlangen! Jullie moeten niets en hebben hier geen recht toe, iets te verlangen. Jullie hebben alleen maar te krijgen, te ontvangen. Dat is iets anders, het staat jullie toe! Maar jullie kunnen *[Tekst onleesbaar]* niets ontvangen, stel ik wil jullie iets in jullie hand leggen en jullie hand is vol, en datgene wat er in ligt, is slecht. Als jullie dat niet afgeven, dan kan ik jullie het goede niet geven, dan valt dit op de grond en jullie hebben het niet ontvangen. Het helpt ook niet, als ik jullie dit geschenk, waarvoor jullie zijn gekomen,

de gezondheid te ontvangen, als ik jullie deze wil geven, en jullie hebben het oude, het slechte, de ziekte niet afgelegd.

Jullie moeten rein worden, jullie moeten goed worden! Maar als ik jullie dit goede geef – een voorbeeld: Ik geef jullie een porseleinen kopje en jullie hebben er nog iets anders in of jullie gooien het slechte van je af op dit moment, en ik geef jullie dit kopje in de hand en jullie laten het onhandig vallen. Wat gebeurt? Hij is stuk. Het porselein is er, maar het kopje niet meer. Dus een hoopje scherven, en ik wil geen scherven maken. Jullie geven je kind ook niet onnodig dingen in de hand, die het kan breken. Anders bent u gauw klaar met je economie. Dus leer je het kind het eerst, hiermee om te gaan. Dus je hebt tijd nodig. Zo moet de mens ook tijd opbrengen, tot hij groot wordt, want een pasgeboren kind is niet meteen groot. Jullie hebben tijd nodig, jullie moeten het werk en de moeite doen, om dit kind op te voeden, en als het groot geworden is, weten jullie, wat voor zorgen jullie met het kind hebben gehad. Ja, het kindje is groot en nu denken jullie, dat jullie voor je oude dag een klein dankjewel krijgen. Ja, nu komt echter een boze hand en doet dit kind pijn of doodt het zelfs. En al dit werk, deze moeite was vergeefs. Verwoest is snel iets, maar een huis opbouwen, kost eveneens veel werk en moeite. Er moeten veel handen aan werken, voordat het een huis wordt. Het gaat van het leven van een mens af, die hier werkzaam is. Maar hoe gemakkelijk is het vernietigd, als er een boze hand komt. Binnen een mum van tijd is het in rook opgegaan of zelfs in duizenden flarden opgeblazen.

Dat is een begin zonder einde, en het einde heeft niemand gevonden. De mens is zo onrustig, hij kan toch niets anders meer dan boze dingen doen. In het klein ziet het er zo uit: Het eerst afgunст, dan komt ruzie en dan het gevecht. In het klein, in het groot gaat het net zo. Een land, niet het land, maar de mensen van een land zijn afgunstig op hun bureu. Eerst de jaloezie, dan ruzie en vechten, en dan komt in het groot gezien, de oorlog. Zover is de mens gekomen! Ook al praat men over vrede, is het onmogelijk vrede tot stand te brengen. Jullie als Duitsers zeggen: “Wat moet ik met Engelsen, Amerikanen, Fransen, Russen of welke mens dan ook, dat is mijn vijand.” Zover zijn jullie gekomen, het werd jullie meegegeven, om deze mensen als jullie vijanden te zien. Nee, het is alleen maar je buurman, en niet je vijand! Dan zouden jullie ook moeten zeggen, de buurman thuis is je vijand. Maar jullie spreken met hem, babbelen met hem. Zijn dat geen mensen? Het zijn allemaal mensen, alleen met dit verschil, dat zij een andere leiding hebben. In een huwelijk is het niet anders. Daar is eerst de vader en dan de moeder. Dat is het hoofd, en niet meer.

Deze weg, die de mens tot dusver is gegaan, is een valse, en dat is een dwaalspoor, niet meer de goddelijke. Maar op de slechte weg zijn en dan van het goede wat verlangen, nee, dat gaat niet. Dus willen wij mensen proberen weer terug te keren op de goede, op de goddelijke weg. Zoals ik reeds zei, de brug is er, de brug is stevig! Dat kan niemand meer ontkennen.

En als jullie deze weg gaan, dan zullen jullie stukje bij beetje dat krijgen, wat jullie als mens ook waard zijn. Dat weten jullie, dat weet God ook, dat de verbinding tot God, die de mens niet meer had, weer hersteld is en hij zegt: “Nu zorg ik voor de mensen, niet vroeger.” Net zoals de lamp niet kan branden als ik geen aansluiting met de centrale heb. Precies zo breng ik de verbinding weer tot stand en kunnen jullie leven, en jullie vervullen jullie doel als mens.

Nu denk ik, jullie voldoende te hebben verteld. Bepalend is ook hier niet alleen het woord, maar de daad. Maar het ligt niet aan mij, het ligt aan ieder mens zelf. Ik laat jullie nu een ogenblik alleen. Ondertussen wil ik jullie vragen, om niet met je buurman te praten. Laat niets onbeproefd, want eens in het leven moeten jullie egoïstisch zijn! Jullie moeten er alles aan doen, weer een goed mens, een gezond mens te worden, zoveel egoïsme moeten jullie hebben. Het is alles. Jullie kunnen, als jullie slecht, of ziek zijn, jullie medemensen niet helpen. Want hij zegt tegen zichzelf: “Hij is immers ziek, die kan me niet helpen, hij is immers zelf ziek.” En daarom, als jullie je medemensen willen helpen, dan moeten jullie er eerst voor zorgen, dat jullie eerst ontvangen. En dan kunnen jullie zeggen: “ik heb het, ik blijf op deze weg, en jij, als jij het wilt, moet je hem ook gaan, anders zul je het niet ontvangen.”

Jullie zijn ergens op straat. Daar staat een boomgaard. Wie reeds het geluk heeft in deze boomgaard te zijn, die heeft zeker toestemming gekregen, van deze natuurlijke, goddelijke vrucht te eten. Wie echter zegt: “Ik heb geen tijd, om er heen te gaan, ik kan hier meer en beter verdienen, ik zal ze me naderhand wel kopen, die heeft zich vergist. Laat hem rustig daar blijven, als hij denkt, de juiste weg te gaan. Het fruit, het goede, het goddelijke, is niet te koop [Tekst onleesbaar] de gezondheid. Wie gezond en wie goed wil worden, moet wel van Gods zegen gebruik maken. Hij gaat zich dit fruit zelf halen en stuurt niet zijn grootmoeder, zoals de duivel, die zijn grootmoeder stuurt. Hij gaat noch zelf aan de ene kant, en aan de andere kant verbergt hij zich in de lichamen van de mensheid. Dus, wie wil eten, die moet het zich halen! Die niet op de juiste tijd komt, [Tekst onleesbaar] dat wil zeggen, hij krijgt het niet. De tijd mag hij ook niet missen. Tijd en gelegenheid aangrijpen!

Ik laat jullie nu een ogenblik alleen. Ik vraag jullie, rustig te zijn en in jullie hart te kijken voor zover jullie er klaar voor zijn, indien niet, wie denkt gezellig met anderen te kunnen praten, die denkt, hier niet op de juiste plaats te zijn – ik gooi niemand naar buiten, maar ik zeg, herrieschoppers heb ik niet nodig, die mogen naar buiten gaan. Maar ik weet, waarnaar hij gekomen is, gedraagt zich heel rustig, om gezond te worden. Ik wil jullie niet misleiden, ik wil jullie alleen maar op de juiste weg voeren en laat daarom niets na, jullie zoveel mogelijk te informeren, zodat jullie het ook begrijpen, ontvangen. Alstublieft, doe dat, waar ik jullie om heb gevraagd.

“Jullie zijn allemaal grotendeels hierheen gekomen...”

Toespraak van Bruno Gröning, München, 22 september 1950

Opmerking: De inhoud van deze toespraak is op enkele plaatsen ten gevolge van het niet woordelijk weergeven van het stenogram onduidelijk, zodat het mogelijk is dat hier diverse incidentele onjuistheden zijn opgetreden.

Bron:

Archief Bruno Gröning Stichting